בס"ד

יום א', ב' בכסלו תשנ"ז (1 בדצמבר)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"
אבא קובנר, 1978

עוד 5 ימים בלבד(!) עד חנוכה

- היום בשנת 3414 (346 - לפנ"ס):

"ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימין ירושלים לשמוע הימים (שנקבעו ע"י עצרא הסופר וב"ד ג'ן) ... וישבו כל העם ברחוב בית האלוקים מרעידים על הדבר ומהגשמים".

היקהל נאות לשמוע ביקול עצרא הסופר שהוכיחם על "מעל האלה" בדבר הנשואים לנשות אל טמן "העם רב, והעת חשמים ואין כח לעמוד בחוץ, והמלאכה לא ניום אחד ולא לשנים, כי הרבינו לפשוע בדבר הזה" (ספר עצרא, פרק י', ט-יג).

לכן, השמדו בית-דין מרגלי האבות ומטקני העדים ושופטיהם, לברר את כל נישוא התעלומה בקרב העם.

בהמשך לרקע ההיסטורי של חנוכה:

לא בהתרות של כח היתה שם, שכן היתה יהודה למס עובד לבבל, אלא היתרות של רוח. בהתרות של כח היתה יד יוון על העליונה, ובהתרות של רוח, ידה של יהודה היתה על העליונה, למרות רומס של שלטי העמים.

תורת ישראל שלאחר שתורגמה ליוונית, היו מושגי הראשונים של מלכות יוון משתקפים בה, עד כי סלתו למתקיפה על היותם מנושאים בעיני עצמם בעלה. שתה היתה לבבנים בעיני מושגי יוון התרבותיים, ותקפה נפשם בה. ויאמרו לעקרה מקרה לבה מאמינה לבל יאבה לבם בדרכה, ולמען ישתעבדו למושגיהם שיעבוד העולם עם שעבוד הרוח. כך היתה תורת ישראל מטרה לחיצי האויב, וכך נעשתה הרבה בין מלכות יוון באדרה, הרוצחת עמים למלכות יהודה התרשה רצוצת העמים.

יום נעים!